

Sygn. akt VII U 1696/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Małgorzata Kowalska

Protokolant prot. sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy z wniosku M. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej na dalszy okres

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 27 czerwca 2014 roku znak(...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję z dnia 27 czerwca 2014 roku;

II. przekazuje sprawę do rozpoznania Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;

III. umarza postępowanie w sprawie.

Sygn. akt VII U 1696/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 czerwca 2014 roku, znak: (...)Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił M. B. prawa do renty rolniczej na dalszy okres na podstawie przepisów art. 21 ust. 1,2,5,6,7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.). Komisja Lekarska KRUS uznała, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja – k. 103 akta rentowe).

W odwołaniu M. B. wносиła o zmianę decyzji podnosząc okoliczność dotyczącą ciągłego pogarszania się stanu zdrowia (odwołanie – k. 2 – 3 akta sądowe).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 4 – 4v. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13 maja 2014 roku odwołująca złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek – k. 87 a.r.). W okresie od dnia 29 lutego 2012 roku do dnia 31 maja 2014 roku wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu rolniczej.

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz rzeczoznawca KRUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej. W orzeczeniu z dnia 6 czerwca 2014 roku uznał, że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Od tego orzeczenia Lekarz Regionalny Orzecznictwa KRUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia i przekazał sprawę do rozpatrzenia komisji lekarskiej (pismo – k. 95 a.r.). W orzeczeniu z dnia 24 czerwca 2014 roku Komisja Lekarska KRUS ustaliła, iż wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie – k. 100 a.r.). Przedmiotowe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Na etapie postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: gastrolog, pulmonolog, chirurg naczyniowy i neurolog (postanowienie k. 9 a.s.).

Sąd ustalił, że odwołująca cierpi na żylaki kończyn dolnych, chorobę L. C. bez powikłań o łagodnym przebiegu, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w okresie remisji stan po nawrotowej odmie opłucnej lewostronnej leczonej drenażem. Biegli chirurg naczyniowy, neurolog i gastrolog uznali brak całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinie – k. 14-16, 23-25 a.s.). Ponadto biegły pulmonolog w opinii z dnia 7 maja 2015 roku uznał, iż M. B. jest całkowicie niezdolna w gospodarstwie rolnym od dnia 9 lipca 2014 roku do dnia 9 lipca 2015 roku tj. od dnia hospitalizacji podnosząc, że wnioskodawczyni przed tą datą nie leczyła się z przyczyn pulmonologicznych i uprawniona była do renty z powodu innych schorzeń. Do szpitala trafiła z powodu odmwy opłucnej lewostronnej (opinia – k. 30, 35,43 a.s.).

Strony nie złożyły zarzutów do powyższych opinii.

Zgodnie z przepisem art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Treść opinii biegłego pulmonologa świadczy o ziszczeniu się hipotezy normy wyrażonej w powyższym przepisie – dotyczy to wystąpienia u M. B. nowego, nierozpoznanego wcześniej schorzenia – odmwy opłucnej lewostronnej, wymagającej leczenia szpitalnego. Skoro u wnioskodawczyni wystąpiło kolejne schorzenie, niepodlegające rozpoznaniu przez organy orzecznictwa lekarskiego KRUS, to nowy charakter tej okoliczności w rozumieniu powołanego wyżej przepisu ma charakter ewidentny.

Zaskarżona decyzja winna zostać zatem wyeliminowana z obrotu prawnego, przy czym Sąd nie może już orzekać merytorycznie i reformatoryjnie (art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c.), albowiem zakres jego kognicji był wyznaczony przedmiotem tamtej, konkretnej decyzji, jaka podlegała zaskarżeniu.

W tym stanie rzeczy zaskarżona decyzja podlega uchynieniu, a sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, co skutkuje umorzeniem postępowania przed sądem.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie powołanego przepisu orzekł jak w sentencji.